

WSPÓLNA TABELA STANOWISK I UPOSAŻEŃ FUNKCJONARIUSZY OBSŁUGI GŁÓWNEGO URZĘDU CEL
I URZĘDÓW CELNYCH

Lp.	Stanowisko	Uposażenie miesięcz- ne w stawkach od — do w zł
1	2	3
1.	Rzemieślnik wykwalifikowany, palacz centralnego ogrzewania	1.000—1.700
2.	Robotnik gospodarczy	900—1.200
3.	Starszy woźny, portier	950—1.050
4.	Woźny	850— 950
5.	Sprzątaczką, gońiec, dozorca	850

211

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

**w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników terenowych urzędów jakości i miar
oraz urzędów probierczych.**

Na podstawie art. 5 i 10 oraz art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników zatrudnionych w okręgowych i obwodowych urzędach jakości i miar oraz w urzędach probierczych.

2. Zasady wynagradzania kierowców i innych pracowników samochodowych zatrudnionych w okręgowych i obwodowych urzędach jakości i miar oraz w urzędach probierczych regulują odrębne przepisy.

§ 2. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników terenowych urzędów jakości i miar oraz urzędów probierczych, zwaną dalej „tabelą”, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac może uzupełnić tabelę nowymi stanowiskami.

§ 4. 1. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia do pracy w terenowych urzędach jakości i miar oraz w urzędach probierczych mogą być przyjmowani wyłącznie pracownicy posiadający kwalifikacje przewidziane w tabeli.

2. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar może w uzasadnionych wypadkach skrócić dla nowo przyjętego pracownika o szczególnie wysokich kwalifikacjach ustalony w tabeli okres praktyki zawodowej, nie więcej jednak niż o $\frac{1}{4}$ tego okresu.

§ 5. 1. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi najniższą stawkę uposażenia przewidzianą w tabeli dla tego stanowiska.

2. Ze względu na wyjątkowe kwalifikacje, rodzaj wykonywanej pracy i stopień związanej z nią odpowiedzialności Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar może przyznać nowo przyjmowanemu pracownikowi uposażenie wyższe od określonego w ust. 1, nie przekraczające jednak 80% najwyższej stawki uposażenia przewidzianego dla danego stanowiska.

§ 6. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 7. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników terenowych urzędów jakości i miar oraz urzędów probierczych w wysokości 4% osobowego funduszu plac z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników wyróżniających się w pracy zawodowej.

2. Fundusz nagród, przeznaczony na nagrody dodatkowe dla pracowników technicznych za osiągnięcia w zakresie oddziaływania na poprawę jakości wyrobów i wyniki przeprowadzonych kontroli jakości oraz za osiągnięcia w ujawnieniu przestępstw i nadużyć w zakresie przepisów o miarach i narzędziach pomiarowych i przepisów prawa probierczego — utworzony na podstawie dotychczasowych przepisów — utrzymuje się w dotychczasowej wysokości, tj. 1,5%.

3. Nagrody przyznaje po zasięgnięciu opinii rady zakładowej Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych:

- 1) Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar dla dyrektorów, zastępców dyrektorów do spraw jakości i głównych księgowych okręgowych urzędów jakości i miar oraz dla dyrektorów i głównych księgowych urzędów probierczych;
- 2) dyrektor okręgowego urzędu jakości i miar oraz dyrektor urzędu probierczego dla podległych im pracowników.

4. Szczegółowe zasady przyznawania nagród ustali Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 8. 1. Pracownikom obsługi przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

2. Pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu (dozorcem) przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) za każdą godzinę ponad 8 godzin na dobę bądź ponad 6 godzin w sobotę do pełnych 12 godzin na dobę (ponad 46 godzin tygodniowo do 72 godzin tygodniowo) — 110% zasadniczej stawki godzinowej,
- 2) za godziny nadliczbowe ponad 12 godzin na dobę oraz za godziny nadliczbowe przypadające w niedziele i święta oraz w nocy — 200% zasadniczej stawki godzinowej.

3. Pracownikom określonym w ust. 2 przysługuje w tygodniu jeden dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień dzień wolny od pracy powinien przypadać w niedzielę.

4. W celu ustalenia podstawowej stawki godzinowej za pracę określoną w ust. 2 dzieli się miesięczne wynagrodzenie pracownika przez 200.

§ 9. Do pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania (palaczy i ich pomocników) stosuje się zasady płac, premie i dodatki oraz zasady korzystania z odzieży ochronnej i roboczej obowiązujące dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) gospodarki komunalnej.

§ 10. 1. Oprócz uposażenia ustalonego w tabeli stanowisk pracownicy terenowych urzędów jakości i miar oraz urzędów probierczych mogą otrzymywać umundurowanie oraz odzież ochronną i roboczą przysługujące według norm określonych w odrębnych przepisach.

2. Rzemieślnicy wkwalfikowani mogą otrzymywać za terminowe i należyte jakościowo wykonanie zadań premie w wysokości do 30% uposażenia.

§ 11. 1. Pracownicy zatrudnieni w terenowych urzędach jakości i miar oraz w urzędach probierczych w dniu wejścia w życie rozporządzenia, którzy na podstawie dotychczasowych przepisów posiadają kwalifikacje wymagane dla danego stanowiska lub którzy zostali od tych wymagań zwolnieni, podlegają zaszerzowaniu na stanowisko odpowiednie do zajmowanego — niezależnie od wymaganych w tabeli kwalifikacji.

2. Osoby, które ukończyły zawodowe studia administracyjne na uniwersytetach, mogą zajmować stanowiska, dla których przewidziane jest wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze, z wyjątkiem stanowisk radców prawnych.

§ 12. Pracownikom terenowych urzędów jakości i miar oraz urzędów probierczych nie przysługuje:

- 1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),
- 2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 13. 1. Przejściowy dodatek mieszkaniowy wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), w kwocie ustalonej przez wynajmującego w wyciągu z karty lokatorskiej, ulega z dniem 1 września 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku zastosowania rozporządzenia, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia.

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 wypłaca się do dnia 30 czerwca 1967 r.

4. Począwszy od dnia 1 lipca 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku za każde półrocze począwszy od II półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., powiększonym o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 sierpnia 1966 r.

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu — niezależnie od obliczeń półrocznych — dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) oraz przepisy uchwały nr 228 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Monitor Polski Nr 40, poz. 202).

§ 14. 1. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1959 r. w sprawie zastosowania przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych (Dz. U. z 1959 r. Nr 3, poz. 22, z 1964 r. Nr 47, poz. 322 i z 1965 r. Nr 45, poz. 281).

2. W stosunku do pracowników terenowych urzędów jakości i miar oraz urzędów probierczych traci moc uchwała nr 111 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania niektórych rzemieślników (Monitor Polski Nr. 22, poz. 279 z późniejszymi zmianami).

§ 15. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 211).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻEŃ PRACOWNIKÓW TERENOWYCH URZĘDÓW JAKOŚCI I MIAR ORAZ URZĘDÓW PROBIERCZYCH

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Stawka uposażenia od—do w zł
		wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
		Część A — Pracownicy techniczni		
1	Dyrektor urzędu	— wyższe wykształcenie techniczne lub inne w zakresie danej specjalności — średnie wykształcenie techniczne	4 8	3600—6300
2	Zastępca dyrektora do spraw jakości, kierownik zespołu branżowego	— wyższe wykształcenie techniczne lub inne w zakresie danej specjalności — średnie wykształcenie techniczne	4 8	3200—5500
3	Zastępca dyrektora do spraw metrologii	— wyższe wykształcenie techniczne lub inne w zakresie danej specjalności — średnie wykształcenie techniczne	4 8	3200—5000
4	Naczelnik wydziału technicznego, naczelnik obwodowego urzędu	— wyższe wykształcenie techniczne lub inne w zakresie danej specjalności — średnie wykształcenie techniczne	4 8	2600—4200
5	Starszy inspektor kontroli jakości	— wyższe wykształcenie techniczne lub inne w zakresie danej specjalności — średnie wykształcenie techniczne	4 8	2600—4800
6	Zastępca naczelnika obwodowego urzędu, kierownik laboratorium, kierownik pracowni	— wyższe wykształcenie techniczne lub inne w zakresie danej specjalności — średnie wykształcenie techniczne	3 6	1600—3600
7	Inspektor kontroli jakości	— wyższe wykształcenie techniczne lub inne w zakresie danej specjalności — średnie wykształcenie techniczne	3 6	1600—4000
8	Starszy inspektor legalizacyjny, starszy inspektor probierczy, starszy probierz	— wyższe wykształcenie techniczne lub inne w zakresie danej specjalności — średnie wykształcenie techniczne — średnie wykształcenie ogólnokształcące	3 6 10	1400—3100
9	Inspektor legalizacyjny, inspektor probierczy, probierz	— wyższe wykształcenie techniczne lub inne w zakresie danej specjalności — średnie wykształcenie techniczne — średnie wykształcenie ogólnokształcące	1 5 8	1400—2600
10	Starszy legalizator, starszy cechowniczy, rafiner	— średnie wykształcenie techniczne — średnie wykształcenie ogólnokształcące	2 2	950—2050 950—1800
11	Legalizator, laborant, cechowniczy	— średnie wykształcenie techniczne — średnie wykształcenie ogólnokształcące	1	950—1600 950—1400
12	Pomocnik legalizatora, cechowniczego	— zasadnicza szkoła zawodowa	1	850—1250
13	Praktykant, stażysta	— wyższe wykształcenie techniczne lub inne w zakresie danej specjalności — średnie wykształcenie	— —	1400—1500 950—1200

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Stawka uposażenia od—do w zł
		wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej	
1	2	3	4	5
Część B — Pracownicy ekonomiczno-administracyjni				
14	Naczelnik wydziału, główny księgowy	— wyższe wykształcenie — średnie wykształcenie	4 8	2600—3900 2300—3500
15	Radca prawny	— wyższe wykształcenie prawnicze	4	2600—3900
16	Kierownik referatu, starszy inspektor	— wyższe wykształcenie — średnie wykształcenie	3 6	2000—3400 1600—3000
17	Inspektor	— wyższe wykształcenie — średnie wykształcenie	1 3	1500—2600 1400—2400
18	Starszy księgowy, starszy referent	— średnie wykształcenie	3	1000—2000
19	Księgowy, kasjer, referent	— średnie wykształcenie	2	1000—1700
20	Młodszy księgowy, młodszy referent	— średnie wykształcenie — podstawowe wykształcenie	1 2	950—1400
21	Kontysta, kancelista	— podstawowe wykształcenie	—	950—1200
22	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę	—	1050—1550
23	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę	—	1050—1350
24	Praktykant	— wyższe wykształcenie — średnie wykształcenie	— —	1400—1500 950—1250
Część C — Pracownicy obsługi				
25	Rzemieślnik gospodarczy wykwalifikowany	—	—	1000—1700
26	Robotnik gospodarczy	—	—	900—1200
27	Starszy woźny	—	—	950—1050
28	Woźny, starszy dozorca	—	—	850—950
29	Dozorca, sprzątaczką, goniec	—	—	850

212

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników urzędów morskich.

Na podstawie art. 5, art. 8 ust. 2, art. 10 i art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników urzędów morskich.

2. Uposażenie członków korpusu technicznego pożarnictwa zatrudnionych w urzędach morskich regulują odrębne przepisy.

3. Zasady wynagradzania kierowców i innych pracowników samochodowych zatrudnionych w urzędach morskich regulują odrębne przepisy.

4. Zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych w działalności gospodarczej urzędów morskich oraz na jednostkach pływających regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników urzędów morskich, zwaną dalej „tabelą”, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Minister Żeglugi w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac może uzupełnić tabelę stanowisk nowymi stanowiskami.

§ 3. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia do pracy w urzędach morskich mogą być przyjmowani wyłącznie pracownicy posiadający kwalifikacje przewidziane w tabeli.